7. Kí ẹni tí ó bá jẹ́ ọlọ́rọ̀ ná nínú un ọrọ̀ọ rẹ̀, ẹni tí (Allaahu) bá sì díwọ̀n ìjẹ-ìmu fún, kí ó ná nínú un nǹkan tí Allaahu bá fún un. Allaahu kò gbé bùkáátà kan lé ẹnì kankan lóri tayọ nǹkan tí Òun (Allaahu) fún un lọ. Allaahu yóò mú ìrọ̀rùn wá lẹ́yìn-in ìnira.

8. Àti pé mélòómélòó nínú un ìlú kọ̀ọ̀kan tí wọ́n tàpá si àṣẹ Olúwaa wọn àti àwọn òjíṣẹ́ẹ Rẹ̀, A mú wọn ṣe ìṣirò iṣẹ́ẹ wọn ní ìṣirò tí ó le. A sì jẹ wọ́n níyà tí ọkàn-án kọ̀.

9. Wọ́n sì tọ́ ẹ̀san buburú iṣẹ́ẹ wọn wò. Adánù ni ìgbẹ̀yìn ọ̀rọ̀ọ wọ́n já sí.

10. Allaahu ti pèsè ìyà tí ó le koko sílẹ̀ dè wọ́n, nítorí náà ẹ páyàa Allaahu, ẹ̀yin onilàákàyè tí ẹ gba (Allaahu) gbọ́. Allaahu ti sọ ìrántí (ìyẹn Al-Kur'aanu) kalẹ̀ fún yín.

11. Òjíṣẹ́ kan ni, tí ó ń ka àwọn àmii Allaahu tí wọ́n yanjú fún yín kí ó lè yọ àwọn tí wọ́n gba (Allaahu) gbọ́, tí wọ́n sì ń ṣe àwọn iṣẹ́ rere jáde kúrò nínú un àwọn òkùnkùn wá sínú un ìmọ́lẹ̀. Ẹni kẹ́ni tí ó bá sì gba (Allaahu) gbọ́ tí ó sì ṣe iṣẹ́ rere, Òun yóò mú u wọ àwọn ọgbà-ìdẹ̀ra (alijanna) èyí tí àwọn odò ń ṣàn nísàlẹ̀ẹ wọn. Ibẹ̀ ni wọn yóò ṣe gbére sí títí láé. Dájúdájú Allaahu ti fún un ní ìjẹ-ìmu tí ó dára jùlọ.

12. Allaahu ni Ẹni tí Ó dá àwọn sánmọ̀ méje, àti ilẹ̀ gẹ́gẹ́ bí irúu wọn. Àṣẹ sì ń sọ̀kalẹ̀ láàrin wọn kí ẹ lè mọ̀ pé dájúdájú Allaahu ni Olùkápá jùlọ lórii gbogbo nǹkan, àti pé dájúdájú Allaahu fi ìmọ̀ọ (Rẹ̀) rọ̀kìrikà gbogbo nǹkan.

لِيُنفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِۦۖ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُۥ
فَلْيُنفِقْ مِمَّآ ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُۚ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَآ
ءَاتَىٰهَاۚ سَيَجْعَلُ ٱللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَأَيِّن
مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِۦ فَحَاسَبْنَٰهَا
حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَٰهَا عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨﴾
فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَٰقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا
﴿٩﴾ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًاۖ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ
يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ۚ قَدْ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيْكُمْ
ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَّسُولًا يَتْلُوا۟ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ مُبَيِّنَٰتٍ
لِّيُخْرِجَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِنَ
ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۚ وَمَن يُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَٰلِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ
خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًاۖ قَدْ أَحْسَنَ ٱللَّهُ لَهُۥ رِزْقًا ﴿١١﴾
ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ وَمِنَ ٱلْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ
يَتَنَزَّلُ ٱلْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ
قَدِيرٌ وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَىْءٍ عِلْمًۢا ﴿١٢﴾